

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 122/2024
21.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Мирољуба Томића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Марка Додића и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљеног Марка Додића, адвоката Небојше Спасића и адвоката Марине Јовановић Бајовић и браниоца окривљеног АА, адвоката Вука Николића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Врању К 4/22 од 16.05.2023. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 610/23 од 23.11.2023. године, у седници већа одржаној дана 21.02.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Додића, адвоката Небојше Спасића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Врању К 4/22 од 16.05.2023. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 610/23 од 23.11.2023. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док се исти захтев у осталом делу **одбацује**.

ОДБАЦУЈУ СЕ као недозвољени захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Додића, адвоката Марине Јовановић Бајовић и браниоца окривљеног АА, адвоката Вука Николића, поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Врању К 4/22 од 16.05.2023. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 610/23 од 23.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Врању К 4/22 од 16.05.2023. године, окривљени Марко Додић оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, а окривљени ББ и АА, због извршења по једног кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, па је окривљени Марко Додић осуђен на казну затвора у трајању од 3

године и 6 месеци у коју му се урачунава време проведено на задржавању и у притвору од 07.08.2020. године до 09.09.2020. године, а окривљени ББ и АА осуђени су на новчане казне у износу од по 100.000,00 динара, које су обавезани да плате суду у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, у коју новчану казну се окривљеном АА урачунава време проведено на задржавању и у притвору од 07.08.2020. године до 09.08.2020. године, тако што се дан притвора и дан лишења слободе изједначава са 1.000,00 динара новчане казне и одређено је да уколико окривљени ББ и АА не плате новчану казну у одређеном року она ће се заменити казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне рачунати по један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од 6 месеци.

Истом пресудом, према окривљенима Марку Додићу, ББ и АА на основу члана 87. став 1. и члана 246. став 8. КЗ изречена је мера безбедности одузимања предмета, ближе наведених у изреци те пресуде.

Наведеном пресудом обавезани су окривљени Марко Додић, ББ и ВВ да плате паушални износ суду од по 15.000,00 динара, на име трошкова кривичног поступка за извршена вештачења укупан износ од 21.000,00 динара, сваки окривљени по 7.000,00 динара, трошкове кривичиног поступка настале пред Вишим јавним тужиоцем у Врању и то окривљени Марко Додић износ од 46.850,00 динара, окривљени АА износ од 4.850,00 динара, а окривљени ББ износ од 13.850,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења на основу одредбе члана 261, 262. и 264. ЗКП Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 610/23 од 23.11.2023. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног Марка Додића и окривљеног АА, па је потврђена пресуда Вишег суда у Врању К 4/22 од 16.05.2023. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости поднели су:

- бранилац окривљеног Марка Додића, адвокат Небојша Спасић, због повреда закона из члана 74. став 1. тачка 2), члана 438. став 1. тачка 4) и 7) до 10) и став 2. тачка 1) и 2), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 1, 3. и 4. ЗКП, а из образложења произилази да је захтев поднет и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања (члан 440. ЗКП), са предлогом да Врховни суд преиначи побијане пресуде у погледу правне квалификације и одлуке о казни или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак, а да у смислу члана 488. став 3. ЗКП одреди одлагање извршења правноснажне пресуде до доношења одлуке по захтеву за заштиту законитости;
- бранилац окривљеног Марка Додића, адвокат Марина Јовановић Бајовић, због повреда закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновно суђење првостепеном суду, с тим да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем или да побијане пресуде преиначи, тако што ће окривљеног огласити кривим због извршења кривичног дела из члана 246а став 1. КЗ и осудити га на новчану казну у износу од 100.000,00 динара уз урачунавање времена проведеног на задржавању и у притвору, а да у смислу члана 488. став 3. ЗКП

одложи извршење правноснажне пресуде до доношења одлуке по захтеву за заштиту законитости;

- бранилац окривљеног АА, адвокат Вук Николић, због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 3), са предлогом да Врховни суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе због кривичног дела из члана 246а став 1. КЗ.

Врховни суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, те након оцене навода изложених у захтевима, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Додића, адвоката Небојше Спасића је неоснован у делу у коме се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен, односно нема законом прописан садржај;

Захтеви за заштиту законитости је бранилаца окривљених Марка Додића, адвоката адвоката Марине Јовановић Бајовић и браниоца окривљеног АА, адвоката Вука Николића су недозвољени.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП бранилац окривљеног Марка Додића, адвокат Небојша Спасић у захтеву за заштиту законитости наводи да записник сачињен пред ПУ Врање од 23.06.2020. године о саслушању окривљеног ББ као и одбрана овог окривљеног, не представља законит доказ, јер суд током поступка није утврдио да ли је овај окривљени приведен у циљу информативног разговора или у својству окривљеног као извршиоца кривичног дела или је у полицију дошао по позиву. Окривљеном ББ пре давања исказа нису саопштена његова права из члана 68. став 1. ЗКП, као и права из члана 69. став 1. ЗКП, чиме није испуњена претпоставка за законито саслушање окривљеног из члана 85. став 2. ЗКП (између осталог право да се брани уз стручну помоћ изабраног браниоца или уколико га не изабере, уз помоћ браниоца по службеној дужности). У захтеву се даље наводи да је окривљени ББ током поступка тврдио да је исказ у полицији дао под принудом и да је натеран да да ту изјаву, да се критичном приликом уплашио због хапшења, да је имао нападе због којих се не сећа шта је рекао у полицији, да је његов бранилац дошао касније и да не зна шта је потписао због наведених напада, да му је полиција претила и да је примењивала силу, као и да је диктирала записник, док се бранилац овог окривљеног адв. Влада Вуковић, током поступка изјаснио да није присуствовао саслушању окривљеног у полицији, да није имао поверљив разговор са окривљеним, да није присуствовао ни једној радњи саслушања, већ само потписивању записника који је већ био спреман од стране полицијских службеника, па из наведених разлога, тај доказ није прибављен у складу са одредбама Законика о кривичном поступку, због чега се на њему не може заснивати пресуда.

Из списка предмета произилази да је осумњичени ББ саслушан пред МУП ДП Одељење криминалистичке полиције у Врању на записнику ПУ бр. 1088/20 од

23.06.2020. године, који је сачињен на основу члана 232. став 1. у вези члана 289. став 4. ЗКП, да је у складу са чланом 289. став 3. ЗКП обавештен Јавни тужилац у Врању, Данијела Трајковић која је поверила саслушање полицији, да је осумњичени ББ приступио по позиву, да се изјасни да разуме српски језик, да је саслушању присуствовао бранилац адвокат Владо Вуковић, кога је Виши јавни тужилац у Врању, Данијела Трајковић ангажовала, да је осумњичени пристао да у предистражном поступку да свој исказ у присуству браниоца по службеној дужности кога је Виши јавни тужилац у Врању ангажовао, да је на основу члана 68. ЗКП осумњичени поучен о својим правима у преистражном поступку, пре свега о праву на браниоца, да није дужан ништа да изјави, да може да ускрати одговор на поједина питања, слободно изнесе своју одбрану, призна или не призна кривицу, да је осумњиченом саопштено да је у предистражном поступку осумњичен да је учинио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, на тај начин што је дана 23.06.2020. године око 16,30 у ... од лица Додић Марка из ... за новчани износ од 2.000,00 динара неовлашћено купио једно ПВЦ паковање у коме се налазила опојна дрога марихуана у количини 2,87 грама, да је осумњичени изјавио да разуме које радње кривичног дела су му стављене на терет, да је осумњиченом ББ омогућен поверљив разговор са браниоцем по службеној дужности кога је ангажовало Више јавно тужилаштво у Врању, који је надзиран само гледањем, али не и слушањем и да је тај разговор трајао 15 минута, као и да је осумњичени на питање да се изјасни о својим правима, као и о томе да ли жели да изнесе одбрану и одговара на постављена питања одговорио да жели да одговара на постављена питања, након чега је изнео своју одбрану, а на основу члана 235. став 1. ЗКП, осумњичени ББ и његов бранилац су упозорени да имају право да прочитају записник, да захтевају да им се прочита записник, на шта су осумњичени и његов бранилац изјавили да немају примедбе, па је записник и од стране осумњиченог и од стране браниоца, овлашћеног службеног лица и записничара и потписан.

У списима предмета налази се и поука о правима осумњиченог лица по члану 289. став 1. и 2. у вези члана 68. став 1. тачка 1) и 2) ЗКП сачињена од МУП ДП, Полицијска управа Врање, Одељење криминалистичке полиције под бројем КУ 631/20 од 23.06.2020. године која је уручена осумњиченом лицу ББ и који је наведено писмено својеручно потписао.

По налажењу Врховног суда, записник о саслушању осумњиченог ББ сачињен пред ПУ Врање дана 23.06.2020. године представља доказ који је у свему изведен у складу са одредбама Законика о кривичном поступку, с обзиром да је овај окривљени приступио по позиву и, на начин прописан законом, поучен о својим правима, ангажован му је бранилац по службеној дужности, кога је прихватио, омогућен му је поверљив разговор са браниоцем, одбрану је изнео у присуству браниоца, записник је без примедби потписан од стране окривљеног и браниоца, а на записнику није констатовано да је окривљени имао било какве нападе, нити да је био под принудом, уручено му је писмено о правима осумњиченог лица, које је такође својеручно потписао, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Додића, којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, од стране Врховног суда оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног Марка Додића, адвокат Небојша Спасић у захтеву за заштиту законитости наводи да је првостепени суд у образложењу пресуде као доказ

навео и Извештај о резултатима примене посебне доказне радње тајни надзор и снимање комуникација и трајно праћење и снимање за лица Марка Додића који је достављен дана 16.09.2020. године, а да на главном претресу није издвојио извештај ПУ Врање 03.18.2.1.2“СП“ бр. 112/20 од 16.09.2020. године у смислу одредбе члана 170. ЗКП, па се исти не може користити као доказ у кривичном поступку и на њему се не може заснивати судска одлука, те је и на наведени начин учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Према записнику о главном претресу који је одржан пред Вишим судом у Врању у предмету К 4/22 дана 08.05.2023. године (на страни 7. став 8. записника о главном претресу) суд је на сагласан предлог странака приступио читању списка и у ставу 9. на истој страни и на страни 8. став 1. прочитао доказе изведене током овог кривичног поступка, с тим да из наведеног записника произилази да извештај ПУ Врање 03.18.2.1.2“СП“ бр. 112/20 од 16.09.2020. године који се односи на резултате примене посебне доказне радње тајни надзор и снимање комуникације и тајно праћење и снимање за лице Марка Додића, није прочитан.

По налажењу Врховног суда, имајући у виду да доказ на који се указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Додића, адвоката Небојше Спасића није ни изведен на главном претресу, захтев је и у овом делу оцењен као неоснован.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Додића, адвоката Небојше Спасића указује се и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и наводима да у конкретном случају не постоји наредба суда за претресање уређаја за аутоматску обраду података и опреме на којој се чувају или се могу чувати електронски записи и које се може обавити уз помоћ стручних лица-форензичара за електронску обраду података, а имајући у виду да вештак електро струке није поседовао лиценцу стручног лица - форензичара за електронску обраду података, а самом вештачењу нису присуствовали браниоци окривљених, нити су обавештени о времену и дану вештачења, поступљено је супротно одредби члана 152. став 3. ЗКП, због чега наведени доказ није изведен у складу са законом и на њему се не може заснивати пресуда.

Из списка предмета произилази да је Више јавно тужилаштво у Врању дана 11.08.2020. године донело наредбу под бројем Кти 33/20, на основу члана 113, 114. став 2, 117. став 1, 118, 120. и члана 135. ЗКП, да се изврши вештачење – увид у садржај мобилног телефона одузетог од Додић Марка марке „HUAWEI P20“ црне боје са картицом ... са имеј бројем ... и марке „HUAWEI Honor 8“ црне боје са картицом ... са имеј бројем ... и ... и од окривљеног АА марке „iPhone 7“ црне боје са сим картицом ... имеј броја ... ради утврђивања садржаја телефонске комуникације и СМС порука за период од 20.06.2020. године до 07.08.2020. године, да је за вештака одређен стални судски вештак Предраг Марић из ..., дипломирани инжењер електротехнике и да ће вештак телефоне преузети у писарници овог тужилаштва, уз опомену наведеном сталном судском вештаку да за њега важи заклетва коју је положио и уз упозорење да је давање лажног налаза и мишљења кривично дело, као и да чињенице које је сазнао приликом вештачења представљају тајну. У наредби је наведено да је вештак дужан да предмет вештачења брижљиво размотри, да тачно наведе све што запази и нађе и да своје мишљење изнесе непристрасно и у складу са правилима науке и вештине, да

вештак има право да од стране органа поступка и странака тражи и добије допунска разјашњења и разгледа предмете и разматра списе, да предлаже да се прикупе докази или прибаве предмети и подаци који су од важности за давање налаза и мишљења и да приликом увиђаја или друге доказне радње предложи да се разјасне поједине околности или да се лицу које даје изјаву поставе одређена питања, а да је вештачење дужан да обави у року од 7 дана, с тим да је у случају да због тежине вештачења и других околности није у могућности да предметно вештачење обави у остављеном року, дужан да о томе писаним путем и на време обавести заменика тужиоца, да свој налаз и мишљење достави у писаној форми у пет примерака у року од 8 дана и да трошкови вештачења падају на терет буџетских средстава Вишег јавног тужилаштва у Врању. Поступајући по наведеној наредби, вештачење је и обављено и достављено суду.

По налажењу Врховног суда, у конкретном случају, по наведеној наредби Вишег јавног тужилаштва у Врању спроведена је доказна радња увиђај ствари прописана одредбом члана 135. ЗКП уз помоћ стручног лица и вештачење је поверено сталном судском вештаку инжењеру електронске струке који је уредно положио заклетву и упозорен на последице давања лажног налаза и мишљења, па је наведени доказ у свему изведен у складу са законом. Како се у конкретном случају није ни спроводила доказна радња претресање прописана одредбом члана 152. став 3. ЗКП, како се то неосновано у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Додића, адвоката Небојше Спасића указује, захтев је и у овом делу оцењен као неоснован.

Бранилац окривљеног Марка Додића, адвокат Небојша Спасић у захтеву за заштиту законитости наводи да су полицијски службеници извршили преглед окривљених и путничког моторног возила окривљеног АА који претрес је обављен у просторијама ПУ Врање без наредбе суда, ком прегледу није присуствовао окривљени Марко Додић, нити његов бранилац, а овлашћена службена лица нису о предузимању мере из члана 286. став 2. и 3. ЗКП обавестили јавног тужиоца (члан 286. став 4. ЗКП), па је и наведена радња одузимање предмета –марихуане, обављена супротно закону, јер је проистекла из претходне незаконите радње полиције-па су и потврда о одузетим предметима, али и обављено билошко-физичко-хемијско вештачење супстанци које су полицијски службеници одузели незаконити докази на којима се не може заснивати пресуда, на који начин је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Из извештаја о форензичком прегледу лица места МУП ДП, Полицијска управа Врање – Одељење криминалистичке полиције, Одсек за оперативну форензику број КТ 407-683/20 број уписника КУ 631/20 од 07.08.2020. године произилази да је дана 07.08.2020. године у просторијама ПУ Врање – гаража извршена форензичка обрада возила марке „Citroen“, рег. ознака ..., као и пронађених предмета у истом, да је на лицу места извршено и проналажење, паковање и изузимање трагова предмета по предмету КУ 631/20 за кривично дело недозвољена производња и стављање у промет опојних дрога, те да су издвојени трагови под бројем од 1 до 6, ближе наведени у том извештају.

Одредбом члана 50. став 1. Закона о полицији прописано је да, ради провере добијених обавештења и формирања предлога надлежним органима за које су

овлашћени законом, полицијски службеници могу, пре постојања основа сумње да је извршено кривично дело или прекршај, путем полицијског непосредног опажања, опсервирања, да прикупљају обавештења и податке од користи за утврђивање да ли су се стекли основи сумње да је извршено кривично дело или прекршај.

Имајући у виду да је наведени извештај о форензичком прегледу лица места и преглед возила обављен пре доношења Наредбе о спровођењу истраге Вишег јавног тужилаштва у Врању, по налажењу Врховног суда, полиција је у конкретној ситуацији предузела радњу полицијског опажања и опсервирања прописану одредбом члана 50. став 1. Закона о полицији, па како се у конкретном случају радило о прегледу возила, а не о претресу возила које је регулисано одредбама Законика о кривичном поступку, наведени доказ је изведен у складу са законом, а докази проистекли из наведеног прегледа – форензичке обраде возила, представљају законите доказе, док су супротни наводи затхева за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Додића, адвоката Небојше Спасића од стране овога суда оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног Марка Додића, адвокат Небојша Спасић у захтеву за заштиту законитости наводи да се пресуде заснивају на аудио снимцима телефонских разговора и транскриптима истих, а који докази су прибављени на незаконит начин, супротно Закону о тајности података, који предвиђа да приступ тајним подацима, обради и достављању истих, изузев судија могу имати само лица која имају сертификат за рад са тајним подацима, а како полицијски службеници који су спроводили посебну доказну радњу тајни надзор комуникације и имали приступ тајним подацима у моменту њеног спровођења нису поседовали сертификат за руковање и приступ тајним подацима, како је то предвиђено Законом о тајности података (што произилази из дописа канцеларије Савета за националну безбедност и заштиту тајних података) наведени докази су прибављени незаконито, и на њима се не може заснивати пресуда па је на и тај начин учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Чланом 171. став 1. ЗКП прописано је да ако су испуњени услови из члана 161. став 1. и 2. ЗКП (услови за одређивање посебне доказне радње), на образложени предлог јавног тужиоца суд може одредити тајно праћење и снимање осумњиченог ради: 1) откривања контаката или комуникације осумњиченог на јавним местима и местима на којима је приступ ограничен или у просторијама, осим у стану; 2) утврђивања истоветности лица или лоцирања лица или ствари, а чланом 172. став 1. ЗКП, прописано је да посебну доказну радњу из члана 171. овог законика одређује судија за претходни поступак образложеном наредбом.

Имајући у виду да се посебна доказна радња тајно праћење и снимање спроводи по одредбама ЗКП (члан 171. до 173.) и да је за спровођење наведене посебне доказне радње неопходна наредба суда, питање поседовања сертификата за руковање и приступ тајним подацима полицијских службеника који спроводе ту доказну радњу, није од утицаја на законитост спровођења те доказне радње у смислу Законика о кривичном поступку, па је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Додића, адвоката Небојше Спасића и у овом делу оцењен као неоснован.

Бранилац окривљеног Марка Додића, адвокат Небојша Спасић у захтеву за заштиту законитости наводи да у изреци првостепене пресуде недостаје битан

елеменат обележја кривичног дела, јер дело за које је окривљени осуђен по закону није кривично дело, изрека првостепене пресуде не садржи дескрипцију било каквог чињења окривљеног, као ни чињеница из којих би произашло да је окривљени на било који начин учествовао у извршењу кривичног дела и предузео радње противправним поступањем, чиме је учињена повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Одредбом члана 246. став 1. КЗ прописано је да ко неовлашћено производи, прерађује, продаје или нуди на продају или ко ради продаје купује, држи или преноси или ко посредује у продаји или куповини или на други начин неовлашћено ставља у промет супстанце или препарате који су проглашени за опојне дроге, казниће се затвором од три до дванаест година.

Из изреке првостепене пресуде, у односу на коју је поднет захтев за заштиту законитости, произилази да је окривљени Марко Додић у време и на месту ближе описано у тој изреци... у стању урачунљивости и са умиљшајем неовлашћено продао психоактивну биљну супстанцу „канабис“ која је проглашена за опојну дрогу окривљеном ББ у нето тежини од 1,81 грама... за износ од 2.000,00 динара... тако што су најпре договорили сусрет, у разговорима путем мобилних телефона... а након договореног времена и места сусрета окривљени Марко Додић је својим возилом кренуо у правцу ... и доласком у ... возило зауставио испред амбуланте, где је окривљени ББ ушао у возило и сео на место сувозача и возилом су се кретали до куће окривљеног ББ, да би током вожње окривљени Марко Додић извршио неовлашћену продају опојне дроге биљне супстанце „канабис“ нето тежине 1,81 грама окривљеном ББ (описано под тачком 1. изреке првостепене пресуде) као и тако што је окривљени Марко Додић у време, на начин и на месту у стању урачунљивости са умишљајем неовлашћено продао окривљеном АА психоактивну супстанцу „канабис“ упаковану у два пакетића у целофану, а затим у паклици цигарета у нето тежини 1,48 грама и у пакетићу од папира беле боје у нето маси 0,46 грама, тако што је најпре договорио сусрет у разговорима путем мобилних телефона... а након договореног времена и места окривљени АА је возилом „Citroen C4“ дошао до зграде комуналне полиције у ... где је окривљени Марко Додић ушао у возило и заједно су кренули према улици ..., да би током вожње окривљени Марко Додић извршио неовлашћену продају опојне дроге - биљне супстанце „канабис“ окривљеном АА предавши му један пакетић у коме се налазио „канабис“ у нето тежини 1,48 грама упакован у целофан од цигарета и други пакетић од белог папира у коме се налазио „канабис“ од 0,46 грама за неутврђени износ новца (описано под тачком 2. изреке првостепене пресуде), при чему је окривљени Марко Додић био свестан забрањености свога дела и хтео његово извршење.

По налажењу Врховног суда из чињеничног описа кривичног дела за које је окривљени Марко Додић оглашен кривим у овом кривичном поступку под тачком 1. и тачком 2. изреке првостепене пресуде, јасно произилазе сви субјективни и објективни елементи тог кривичног дела – да је у стању урачунљивости и са умишљајем свестан забрањености свога дела и хтео његово извршење, неовлашћено продао психоактивну биљну супстанцу „канабис“-опојну дрогу окривљеном ББ и окривљеном АА, у количинама ближе наведеним у изреци те пресуде и за одређени новчани износ, па су супротни наводи браниоца овог окривљеног оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног Марка Додића, адвокат Небојша Спасић у захтеву за заштиту законитости указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање (члан 440. ЗКП) наводима да:

-суд неке одлучне чињенице које су предмет доказивања није утврдио, да не постоји ни један доказ да је окривљени извршио кривично дело за које је оглашен кривим, да су саслушани полицијски службеници у совјим исказима били контрадикторни и да нису дали одговоре на питања због чега приликом привођења окривљеног ББ нису привели и окривљеног Марка Додића, да суд није разјаснио из којих разлога окривљеном ББ није одузет новац који је имао код себе, а ради утврђења да ли је дошло до купопродаје марихуане између окривљених ББ и Марка Додића, да нико од сведока није видео примопредају дроге и новца, да суд није спровео доказ упоређивањем биолошких трагова узетих из бриса и пронађене марихуане код окривљеног ББ, из чега произилази да суд није разјаснио чињеницу да ли је окривљени Марко Додић извршио продају опојне дроге, да полицијски службеници нису сачинили записник о претресу лица, нити обавештење о томе да су извршили претрес окривљеног ББ, тако да није утврђено на који начин је одузета опојна дрога од окривљеног ББ, да није утврђено да ли је окривљени ББ приликом давања одбране у полицији имао епилептичне нападе, да суд није ценио наредбу судије за претходни поступак из које се може утврдити да се на основу оперативних сазнања окривљени Марко Додић не бави продајом марихуане, већ да у ... набавља опојну дрогу, јер је окривљени Марко Додић уживалац марихуане и искључиво је набавља за своје потребе, да је првостепени суд своју одлуку донео искључиво на исказу окривљеног ББ, да није утврђено за коју суму новца је окривљени Марко Додић продао опојну дрогу окривљеном АА, да код окривљеног Марка Додића није пронађен „доинт“, да првостепени суд није ценио извештај – налаз имунохроматографске анализе на опијате и тетрахидроканобиола „марихуане“ ЗЈЗ број 105 од 10.08.2020. године из кога се утврђује да се окривљени Марко Додић и АА користили марихуану, да није утврђено у ком моменту је кесица марихуане која је одузета од окривљеног АА доспела у паклицу цигарета „PALL MALL“, а да је првостепени суд сасвим погрешно тумачио телефонске комуникације које су вођене између окривљеног Марка Додића и АА и из истих се не може утврдити да су окривљени било када разговарали о опојним дрогама или уговарали купопродају, као да није утврђена тачна количина марихуане, а ни постојање умишљаја на страни окривљеног Марка Додића.

Бранилац окривљеног Марка Додића, адвокат Небојша Спасић у захтеву за заштиту законитости указује и на повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, која, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, представља законом прописан разлог због кога окривљени и његов бранилац могу поднети захтев за заштиту законитости, међутим, у образложењу наведене повреде наводи да суд није правилно одмерио казну окривљеном узимајући у обзир чињенице које утичу да казна буде већа или мања, па није правилно поступио када није изрекао одлуку о ублажавању казне, јер се ради о лицу које није осуђивано, чиме се захтевом заправо указује на повреду члана 441. став 1. ЗКП.

По налажењу Врховног суда, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање (члан 440. ЗКП) као и повреда закона из члана 441. став 1. КЗ не представљају разлоге прописане одредбом члана 485. став 4. ЗКП, због којих је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, па је захтев браниоца

окривљеног Марка Додића, адвоката Небојше Спасића, у овом делу оцењен као недозвољен.

Као разлог за подношење захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног Марка Додића, Небојша Спасић у захтеву наводи и повреде закона из члана 74. став 1. тачка 2) ЗКП, члана 439. тачка 2) и члана 441. став 3. и 4, битне повреде кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) до 10), као и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП. Међутим, како бранилац у образложењу захтева уопште не указује у чему се наведене повреде закона састоје, а битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП се уопште не односи на побијане пресуде у односу на које је поднет захтев за заштиту законитости, то захтев у овом делу нема прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона подразумева како опредељење о којој тачно повреди закона је реч, тако и образложење у чему се та повреда састоји. Стога је Врховни суд, обзиром да не може по службеној дужности испитивати у чему се евентулане повреде закона састоје, будући да се, у складу са одредбама члана 489. став 1. ЗКП, креће само у границама поднетог захтева, односно разлога, дела и правца побијања, оценио да поднети захтев у овом делу нема законом прописан садржај.

Бранилац окривљеног Марка Додића, адвокат Марина Јовановић Бајовић у захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним пресудама повређен закон из члана 439. тачка 2) ЗКП, с обзиром да радња извршења кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим садржи већи број алтернативно постављених радњи, које према утврђеном чињеничном стању у побијаним пресудама није извршио окривљени Марко Додић, већ да је овај окривљени канабис неовлашћено држао у мањој количини за сопствену употребу, а да код њега није нађен новац ни у једном од два критична догађаја, нити је на паковањима пронађене дроге пронађен ДНК овог окривљеног. У захтеву за заштиту законитости се наводи да критичном приликом није постојала комуникација која се односи на продају било које психоактивне супстанце између саокривљених, тако да није дошло до продаје дроге, нити до давања дроге другом лицу, па је у вези са тим, на штету окривљеног примењен закон који се није могао применити, јер је критичном приликом окривљени само неовлашћено држао опојну дрогу.

Иако је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Додића, адвоката Марине Јовановић Бајовић поднет из формално дозвољеног разлога – повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, у образложењу наведене повреде указује се на недозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости – на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање (члана 440. ЗКП), па је Врховни суд поднети захтев оценио као недозвољен.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Вук Николић поднео је захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 3) ЗКП, уз образложење да је суд непрописно састављен због тога што су у одлучивању о притвору окривљеном и у потврђивању оптужнице учествовале судије Милена Стојевић и Драгана Илић Марковић, на који начин се указује на повреду члана 37. став 2. ЗКП.

Имајући у виду да битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 3) ЗКП, као ни повреда члана 37. став 2. ЗКП, на које бранилац окривљеног АА указује, не представљају законом прописане разлоге, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, због којих је окривљеном и његовом браниоцу дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, Врховни суд је поднети захтев оценио као недозвољен.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у делу у коме је захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Додића, адвоката Небојша Спасића одбијен, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, у делу у коме је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Додића, адвоката Небојше Спасића, као и захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног Марка Додића, адвоката Марине Јовановић Бајовић и браниоца окривљеног АА, адвоката Вука Николића, одбачени.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Милена Рашић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**